

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte - Toma Nadejda,

Judecători - Guzun Ion, Diaconu Iurie, Catan Liliana și Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, prin care se solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2022, în cauza penală în privința lui

*Vieru Gheorghe XXXXX, născut la
XXXX, originar din XXXXX și domiciliat în
XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 08.12.2020 - 18.10.2021;

Instanța de apel: 05.11.2021 - 09.02.2022;

Instanța de recurs: 08.04.2022 - 21.11.2022.

Asupra recursului ordinar în cauză, Colegiul penal lărgit

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 octombrie 2021, *Vieru Gheorghe XXXXX* a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 166¹ alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita o activitate particulară de pază pe un termen de 5 (cinci) ani.

În baza art. 90 alin. (1) Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, stabilită lui *Vieru Gheorghe XXXXX*, pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) ani.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Vieru Gheorghe în beneficiul statului suma în mărime de 320 (trei sute douăzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

1.1. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, *în fapt*, a reținut că Vieru Gheorghe, fiind angajat al agenției de pază „Prosecutor” SRL în baza contractului individual de muncă nr. 497/18 din 01.03.2018, deținând funcția de funcționar de gardă operativă, reprezentând această agenție, care la momentul comiterii infracțiunii, activa în baza licenței pentru desfășurarea activității particulare de pază nr. 0033 din 06.12.2018, conform căreia se acordau angajaților acesteia împuterniciri de a desfășura activitate particulară de pază și fiind în virtutea acestor atribuții funcționale, persoană care acționează cu titlu oficial, contrar prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 04.11.1950, ratificată de Republica Moldova la 12.09.1997, art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, art. 2 lit. d) și art. 28 alin. (4) din Legea nr. 283- XV din 04.07.2003 privind activitatea particulară de detectiv și de pază, pct. 15) lit. a) și b) din Regulamentul-Tip al activității particulare de pază (anexa nr. 2 al Legii nr. 283-XV din 04.07.2003), instrucțiunea de serviciu nr. 12 aprobată de către directorul agenției Patrașcu Lilia, care îl obligau să nu supună pe nimeni la tortură, tratament inuman sau degradant, să contribuie la respectarea intereselor statului și la menținerea ordinii publice, să aplice forța fizică exclusiv în modul stabilit de legislația în vigoare, să acorde ajutor organelor de drept la menținerea ordinii publice, să respecte drepturile și libertățile omului, a comis acte infracționale în următoarele împrejurări:

La data de 16.05.2019, aproximativ în intervalul orelor 02:15-02:30, intervenind la chemarea angajaților obiectului protejat, aflându-se pe teritoriul stației de alimentare PECO „Rompetrol” de pe str. Vadul lui Vodă 114, din mun. Chișinău, împreună cu o altă persoană, fiind îmbrăcați în uniforma de serviciu și percepuți de către alte persoane civile ca persoană în exercițiul funcției, iar în așa mod, fiind atribuiți la subiecți care acționează cu titlu oficial, după ce cet. Gheorghe Boaghe a fost forțat să iasă în afara blocului administrativ a stației de alimentare PECO „Rompetrol”, intenționat i-a aplicat ultimului împreună cu altă persoană multiple lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, precum și a aplicat față de ultimul mijloace speciale - gaze lacrimogene, cauzând în rezultat suferințe psihice, sentimente de umilință, iar conform Raportului de expertiză judiciară nr. 202002D1245 din 20.07.2020: traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin comotie cerebrală; hemoragie, subconjunctivală totală la nivelul sclerei globului ocular drept, hemoragie subconjunctivală în segmentul lateral la nivelul sclerei globului ocular sting, echimoze la nivelul feței, edem posttraumatic echimotic și excoriație la nivelul buzei superioare, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur; arsură chimică al conjunctivei ambilor ochi, grad I-IF, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii unei substanțe chimice, posibil în perioada

de timp indicată și condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală ușoară, corespunzător aplicând în circumstanțele descrise nejustificat și incorect forța fizică și utilizând mijloacele speciale din dotare în așa mod, încât această utilizare nu a fost adecvată, necesară și corespunzătoare scopului urmărit.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, acțiunile inculpatului au fost încadrate juridic în baza art. 166¹ alin. (2) lit. c), d) Cod penal, tortura, tratamentul inuman sau degradant, adică *cauzarea intenționată a durerilor și suferințelor fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman și degradant, acțiuni săvârșite de către a persoană care acționa cu titlu oficial, de către două persoane, prin folosirea altor obiecte adoptate acestui scop.*

2. Nefiind de acord cu sentința nominalizată împotriva acesteia au declarat apel:

- **procurorul**, care a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea ce ține de stabilirea pedepsei în privința lui Vieru Gheorghe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vieru Gheorghe să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 166¹ alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea unei pedepse complementare sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitatea particulară de pază pe un termen de 10 (zece) ani.

Pentru a motiva apelul declarat s-a reflectat că pedeapsa solicitată de către partea acuzării a avut drept scop corectarea și reeducarea inculpatului Vieru Gheorghe, dar și prevenirea săvârșirii de către ultimul a unor noi infracțiuni, din care motiv consideră că pedeapsa stabilită de către prima instanță este una prea blândă în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și motivul acesteia, precum și faptul că, victima acțiunilor inculpatului Vieru Gheorghe și colegului acestuia, Ianov Vadim a suferit dureri fizice ca urmare a maltratării de către cei din urmă, iar Boaghe Gheorghe, a fost recunoscut în calitate de parte vătămată, ca urmare a acțiunilor de tratament inuman și degradant, cauzate acestuia în urma acțiunilor persoanelor care au acționat cu titlu oficial.

În pofida faptului că, inculpatul Vieru Gheorghe, fiind angajat în calitate de funcționar de gardă operativ al agenției de pază „Prosecutor” SRL, care activa în baza autorizației nr. 0033 din 06.12.2018 și care în virtutea profesiei, având cunoștințele necesare, aptitudini și experiență suficientă în cazurile necesare de aplicare a forței fizice a admis aplicarea nejustificată a forței fizice în privința părții vătămate Boaghe Gheorghe, în circumstanțe în care acesta nu a prezentat un pericol real și iminent pentru viața sau sănătatea acestuia. Respectiv, la caz fiind prezente probe certe și admisibile, care în ansamblu coroborează între ele, se completează reciproc și nu trezesc nici o îndoială, dovedind în mod clar că, inculpatul Vieru Gheorghe, fiind persoană care acționa cu titlu oficial, a comis infracțiunea de tratament inuman și degradant, în circumstanțele constatate și expuse supra.

Astfel, consideră că inculpatul Vieru Gheorghe a manifestat intenție directă în raport cu acțiunile de tratament inuman și degradant față de partea vătămată Boaghe Gheorghe, iar față de urmările prejudiciabile soldate cu vătămarea corporală ușoară a integrității corporale ale părții vătămate, inculpatul a manifestat o intenție indirectă. Or, potrivit declarațiilor părții vătămate, martorului Farguța Anatolie, precum și înregistrarea video a evenimentelor din 16.05.2019 stocate pe purtătorul de informații electronică DVD-R, primul ajutor medical a fost acordat părții vătămate de către cet. Farguța Anatol, iar inculpatul fiind indiferent nici nu a întreprins careva măsuri în vederea solicitării la fața locului a serviciului medical de urgență și poliției, fapt ce contravine prevederilor legale prevăzute în art. 28 alin. (4) lit. b) și c) din Legea Nr. 283 din 04-07-2003 privind activitatea particulară de detectiv și de pază, potrivit căroră, la aplicarea forței fizice, a mijloacelor speciale sau a armei de foc, personalul care practică activitate de pază sânt obligați: să facă tot posibilul, în funcție de caracterul și gradul de pericol al infracțiunii și al persoanei care a comis-o, precum și de forța rezistenței opuse, ca prejudiciul adus la înlăturarea pericolului să fie minim, să asigure prezența organelor de ocrotire a sănătății și organelor afacerilor interne.

De asemenea, instanța de judecată nu a luat în considerație și circumstanțele prin care inculpatul Vieru Gheorghe și-a motivat acțiunile sale violente aplicate în privința cet. Boaghe Gheorghe, și anume prin faptul că, partea vătămată ar fi avut acces la arma din dotare a colegului său Ianov Vadim, însă acest fapt nu și-a găsit confirmare în cadrul examinării cauzei penale.

Prin urmare, apelantul a ținut să menționeze că circumstanțele reale și personale reținute în sarcina inculpatului Vieru Gheorghe, indică la faptul că pentru a atinge scopul pedepsei prevăzut de legiuitor la art. 61 Cod penal, cel mai eficient mijloc de corectare a inculpatului constituie stabilirea unei pedepse privative de libertate, sub formă de închisoare, cu executare reală;

- *avocatul Cojocaru Dorin în numele inculpatului Vieru Gheorghe*, care a solicitat casarea sentinței, rejudecare cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Vieru Gheorghe să fie achitat, pe motivul că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În viziunea apărării, în cadrul cercetării judecătorești au fost stabilite și elucidate circumstanțe importante, care au un rol deosebit în a constata încadrarea juridică greșită a faptei imputate inculpatului.

Astfel că, prin ordonanța din 19.08.2019 a Adjunctului Procurorului General Eduard Bulat, verificând în ordine de control materialele procesului penal, s-a dispus anularea ordonanței de refuz și începerea urmăririi penale în baza art. 166¹ alin. (2) lit. c) (f.d. 1- 3), dar totuși acuzarea a inclus în actul de învinuire și semnul calificativ prevăzut la lit. d) al normei de incriminare.

Ulterior la data de 01.07.2019, prin ordonanța Procurorului Renata Anici, se dispune refuzul în pornirea urmăririi penale, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii (f.d. 66). Contrar ordonanței vizate, nu este clar cum ultima a fost anulată abia la 19.08.2019. Evident că asupra acestor încălcări procedurale instanța urma să se expună în sentință.

În acest sens, s-a remarcat că în conformitate cu art. 279 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunile procesuale se efectuează în strictă conformitate cu prevederile prezentului cod și numai după înregistrarea sesizării cu privire la infracțiune. Acțiunile de urmărire penală pentru efectuarea cărora este necesară autorizarea judecătorului de instrucție, precum și măsurile procesuale de constrângere sânt pasibile de realizare doar după pornirea urmăririi penale, dacă legea nu prevede altfel. Sub noțiunea de „acțiuni de urmărire penală” se includ procedeele probatorii prevăzute la capitolul III, titlul IV al Codului de procedură penală, inclusiv constatarea tehnico-științifică, medico-legală și efectuarea expertizei. Rezultatele activității operative de investigații pot fi utilizate în calitate de probe numai în cazurile în care ele au fost administrate în conformitate cu prevederile legii procesuale, cu respectarea drepturilor și libertăților persoanei sau cu restricția unor drepturi și libertăți autorizate de către instanța de judecată.

Conform art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuțului, învinutului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

În urma examinării probelor în cadrul ședinței de judecată s-a constatat faptul că de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate probe care ar demonstra faptul cauzării intenționate unei dureri părții vătămăte nemijlocit de către Vieru Gheorghe. Or, în acest sens partea vătămăta declară că Vieru, adică persoană mai slabă nu i-a aplicat lovituri, iar în sinteză careva pretenții față de ultimul nu are.

Un aspect foarte important îl desprindem din declarațiile date de inculpat coroborate cu ale martorilor, precum că partea vătămăta era în stare de ebrietate și era agresiv, iar unica acțiune întreprinsă de Vieru a fost aplicarea unui procedeu de imobilizare, în momentul în care partea vătămăta s-a îndreptat spre arma colegului din dotare.

În speță, inculpatului Vieru Gheorghe i se incriminează că acțiunile acestuia au întrunit latura obiectivă, care se caracterizează prin acțiuni prejudiciabile - cauzarea intenționată a unei dureri fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman. CtEDO a considerat tratamentele ca fiind „inumane” pentru că au fost premeditate, au fost aplicate continuu și au cauzat fie vătămări corporale, fie afecțiuni fizice și psihice. Potrivit pct. 4 din Regulamentul cu privire la procedura de identificare, înregistrare și

raportare a pretinselor cazuri de tortură, tratament inuman sau degradant aprobat prin Ordinul Procuraturii Generale nr. 77 din 31.12.2013, tratament inuman - fapte care cauzează victimei leziuni (prejudiciu corporal efectiv) sau suferințe fizice sau psihice, susceptibile de a produce intense tulburări psihice, săvârșite de către o persoană publică sau de către o persoană care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice, sau de către orice altă persoană care acționează cu titlu oficial sau cu consimțământul expres ori tacit al unei asemenea persoane. Un tratament este estimat ca fiind inuman deoarece a fost premeditat, aplicat ore în șir și a cauzat fie vătămare corporală, fie suferințe fizice și psihice profunde: - în perioada detenției, unde victima este supusă maltratării, care este intensă, însă nu în măsura necesară pentru a fi calificată ca tortură; - în afara detenției, unde victimele sunt intenționat expuse unor acte crude, care le provoacă o stare de extremă tulburare.

Totodată, consideră că scoaterea forțată din incinta benzinării și imobilizarea în situația în care partea vătămată era agresivă și predispusă să ia arma din dotare nu poate fi considerat ca un tratament inuman.

Prin urmare, deși Boaghe Gheorghe a suferit un prejudiciu fizic, fiindu-i cauzate conform Raportului de constatare medico-legală nr. 201902P1492 din 16.05.2019, vătămări corporale ușoare, în rezultatul acțiunii agenților de pază, este de remarcat că potrivit art. 28 alin. (1) din Legea nr. 283 din 04.07.2003 privind activitatea particulară de detectiv și de pază, *Persoana are dreptul să aplice forță fizică, să poarte, să păstreze, să folosească și să aplice mijloace speciale și arma de foc în modul stabilit de legislația în vigoare*, iar potrivit art. 29 alin. (1) lit. a) al aceluiași act normativ, *Mijloacele speciale se aplică: a) la respingerea atacului nemijlocit asupra oamenilor, inclusiv asupra lucrătorilor din organizațiilor particulare de detectiv și de pază....* La caz, s-a constatat că atacul a avut loc, or potrivit declarațiilor agentului de pază Vieru Gheorghe, Boaghe Gheorghe adresând cuvinte necenzurate în adresa sa și a colegului său, manifestând un comportament agresiv, a pus mâna pe colegul său în apropiere de arma pe care o avea în dotare.

Circumstanțele relevate demonstrează că intenția agenților de pază, era evitarea unui eventual pericol iminent prin deposedarea de armă a agentului de pază de către Boaghe Gheorghe, aspect care a generat reacția promptă a acestora prin utilizarea forței fizice și gazului lacrimogen și nicidecum înjosirea lui Boaghe Gheorghe.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2022 apelurile declarate au fost respinse, ca nefondate.

3.1. Pentru a se pronunța în sensul dat, instanța de apel, analizând în ansamblu probele cauzei penale prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpatului Vieru Gheorghe se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 166¹ alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Totodată, instanța a respins argumentele părții apărării precum că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, deoarece, raportând la speța examinată declarațiile părții vătămate Boaghe Gheorghe, ale martorilor acuzării audiați și concluziile medico-legale, victima acțiunilor inculpatului în prezenta cauză a suferit daune fizice în urma maltratării de către Vieru Gheorghe și altui agent de pază, fiindu-i cauzate vătămări corporale ușoare. Potrivit Raportului de expertiză judiciar nr. 202002D1245 din 20.07.2020 (voi. I, f.d. 101-102), cet. Boaghe Gheorghe i s-a cauzat vătămare corporală sub formă de traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală; hemoragie, subconjunctivală totală la nivelul sclerei globului ocular drept, hemoragie subconjunctivală în segmentul lateral la nivelul sclerei globului ocular stâng, echimoze la nivelul feței, edem posttraumatic echimotic și excoriație la nivelul buzei superioare, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur; arsură chimică al conjunctivei ambilor ochi, grad I- II, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii unei substanțe chimice, posibil în perioada de timp indicată, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală ușoară.

La caz, instanța de apel a mai stabilit că este prezent excesul de forță, aplicat de agenții de pază particulară față de persoană în vederea restabilirii ordinii publice, activitatea căroră cade sub incidența prevederilor Legii nr. 283 din 04.07.2003 cu privire la activitatea particulară de detectiv și pază.

Astfel, potrivit art. 28 alin. (1) din Legea nr. 283 din 04.07.2003 cu privire la activitatea particulară de detectiv și pază, persoana care practică activitate particulară de detectiv și de pază are dreptul să aplice forță fizică, să poarte, să păstreze, să folosească și să aplice mijloace speciale și armă de foc în modul stabilit de legislația în vigoare. Alin. (4) stipulează că la aplicarea forței fizice, a mijloacelor speciale sau a armei de foc, detectivul particular, personalul care practică activitate de pază sunt obligați: a) să avertizeze că intenționează a face uz de ele, acordând timp suficient pentru îndeplinirea cerințelor sale, cu excepția cazurilor când tergiversarea aplicării forței fizice, a mijloacelor speciale sau a armei de foc pune în pericol direct viața și sănătatea lor, viața și sănătatea oamenilor sau poate conduce la alte urmări grave; b) să facă tot posibilul, în funcție de caracterul și gradul de pericol al infracțiunii și al persoanei care a comis-o, precum și de forța rezistenței opuse, ca prejudiciul adus la înlăturarea pericolului să fie minim; c) să asigure persoanelor căroră li s-au pricinuit leziuni corporale primul ajutor medical și să comunice de urgență faptul organelor de ocrotire a sănătății și organelor afacerilor interne; d) să comunice imediat organelor de drept toate cazurile de rănire sau de deces. Alin. (5) a aceleiași Legi stabilește că aplicarea abuzivă a forței fizice, a mijloacelor speciale sau a armei de foc are ca urmare răspunderea prevăzută de lege.

În speța dedusă judecății, instanța de apel a constatat că contrar legislației menționate, care îl obliga pe inculpatul Vieru Gheorghe să nu supună pe nimeni la tortură, tratament inuman sau degradant, să contribuie la respectarea intereselor statului și menținerea ordinii publice, să aplice forța fizică exclusiv în modul stabilit de legislația în vigoare, să mențină ordinea publică, să respecte drepturile și libertățile omului, a comis tratament inuman și degradant în raport cu victima Boaghe Gheorghe. Aplicarea violenței de către inculpatul Vieru Gheorghe se confirmă prin declarațiile părții vătămate Boaghe Gheorghe, care i-a recunoscut pe inculpat ca fiind angajat „Prosecutor” SRL ,care la 16.05.2019, s-a deplasat la obiectul de pază a stației de alimentare PECO „Rompetrol”, din mun. Chișinău, str. Vadul lui Vodă 114, unde a întreprins față de el acțiuni violente și de o intensitate disproporțională, manifestate prin lovitură cu pumnul, aplicarea gazelor lacrimogene, și imobilizarea victimei în vederea aplicării mai cu ușurință a loviturilor peste diferite părți ale corpului de către alt agent de pază, ca urmare a nesubordonării unor cerințe de supunere necondiționată indicațiilor acestora de părăsire a teritoriului stației de alimentare PECO. Caracterul acțiunilor violente săvârșite asupra părții vătămate de către inculpat care depășește nivelul minim de severitate al unui tratament inuman și degradant este dovedit de o manieră clară și indubitabilă prin înregistrările video ale camerelor de supraveghere, ridicate de la locul infracțiunii (vol. I, f.d. 32).

Prin urmare, instanța a apreciat critic și lipsite de suport juridic cât și factologic declarațiile inculpatului cu privire la faptul că nu a aplicat lovituri părții vătămate, invocând că: „...colegul a aplicat gazele lacrimogene pentru a liniști persoana, deoarece era foarte agresivă...nu a aplicat lovituri părții vătămate, doar l-a pus pe pământ pentru a îl imobiliza. Nici nu s-a implicat foarte tare, deoarece colegul lui era foarte agresiv și a fost pentru prima dată când l-a văzut în așa stare... El doar a imobilizat partea vătămată când a pus mâna pe armă cu aplicarea unui procedeu de a-1 doborî la pământ...”, întrucât aplicarea violenței în privința părții vătămate a fost demonstrat prin declarațiile acesteia, cât și a martorilor acuzării, precum și prin înregistrarea video a camerelor de supraveghere ridicate de la locul infracțiunii, care este o probă directă în prezenta cauza penală.

În particular, potrivit înregistrărilor de pe camerele de supraveghere, fixate pe purtătorul de informații electronică de model „Verbatim” DVD-R (vol. I, f.d. 32) - evoluția evenimentelor desfășurate în fața stației de alimentare PECO „Rompetrol”, din mun. Chișinău, str. Vadul lui Vodă 114, la sosirea și ieșirea afară a echipajului „Prosecutor” și a părții vătămate denotă că, în primă fază (intervalul dintre orele 02:15:27 sec.-02:17:27 sec.), acțiunile inculpatului pot fi caracterizate drept purtând un caracter legitim.

În ordine cronologică, acțiunile inculpatului trec dintr-o fază defensivă, în una exclusiv ofensivă, prin recurgerea la acțiuni violente în raport cu partea vătămată, vădit

disproporționale situației, în intervalul orelor 02:17:18 sec - 02:18:16 sec., precum și în intervalul de timp între orele 02:21:52 sec - 02:22:08 sec., în care inculpatul participă în aplicarea cu regularitate ale multiplelor lovituri violente cu pumnii în corpul părții vătămate, prin imobilizarea părții vătămate, în urma cărora părții vătămate i-au fost provocate vătămări corporale ușoare.

Astfel, inculpatul Vieru Gheorghe, în îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu, era în drept să aplice mijloace speciale și să recurgă la forța fizică, doar în limitele necesare imobilizării agresorului, până la sosirea echipajului de politie, fără a-i cauza, însă, dureri și suferințe fizice după imobilizarea acestuia, în timp ce cel din urmă se afla doborât la pământ, moment în care partea vătămată nu mai prezenta careva pericol iminent de atac a agenților de pază sau de eschivare de la fața locului.

Totodată, instanța de apel s-a expus și asupra argumentelor invocate în apel referitoare la stabilirea pedepsei, susținând că la acest capitol, instanța ține seama de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea modului, măsurii, categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a mai ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care este gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care este supus răspunderii penale, nu a recunoscut vina, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

În concret, s-a reiterat că fapta comisă de inculpatul Vieru Gheorghe la data comiterii infracțiunii prevăzute la art. 166¹ alin. (2) lit. c), d) Cod penal reprezintă o infracțiune gravă, iar sancțiunea normei de incriminare prevede o pedeapsa sub formă de închisoare de la 3 la 8 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani.

Totodată, luând în considerare faptul că la momentul comiterii faptei inculpatul avea vârsta de 19 ani, prima instanță corect a aplicat prevederile legale prevăzute la art. 70 alin. (3)¹ Cod penal, care stabilesc că la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximum pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.

Prin urmare, făcând uz de norma precitată, instanța corect a stabilit noi limite de pedeapsă care constituie de la 3 ani până la 5,4 ani închisoare.

La fel, la stabilirea pedepsei inculpatului Vieru Gheorghe, instanța de judecată a ținut cont de faptul că ultimul nu a fost anterior condamnat (vol. I, f.d. 131-132), nu se află la evidența medicului narcolog (vol. I, f.d. 180), are la întreținere un copil minor, este

angajat în câmpul muncii, fiind reținut și rolul acestuia la comiterea faptei, vârsta acestuia și comportamentul părții vătămate.

Circumstanțele prevăzute la art. 76, 77 Cod penal nu au fost stabilite în prezenta cauză penală.

Totodată, temeiuri pentru liberarea inculpatului Vieru Gheorghe de răspundere penală conform prevederilor art. 53 Cod penal, nu au fost stabilite.

În contextul celor expuse supra și prin coroborare cu prevederile art. 61 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a considerat justă aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal în privința inculpatului Vieru Gheorghe.

Cât privește pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, instanța de apel a notat că potrivit sancțiunii prevăzute la art. 166¹ alin. (2) lit. c), d) Cod penal, aceasta constituie o pedeapsă complementară obligatorie, iar prima instanță întemeiat a aplicat această categorie de pedeapsă anume pe o perioadă de 5 ani, fiind în limite legale și proporțională faptei comise.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către *procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casare parțială a deciziei în partea stabilirii pedepsei inculpatului Vieru Gheorghe, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Pentru a susținere cele solicitate în recurs, recurentul afirmă că prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei inculpatului pe o perioadă de probațiune de 1 an, instanțele de fond au ignorat alte aspecte importante ale cauzei penale, care se referă la: fapta săvârșită, circumstanțele comiterii faptei, personalitatea făptuitorului, care nu este la prima abatere de la legea penală - eroare de drept prescrisă la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În acest sens, relevante se atestă a fi prescripțiile art. 61 Cod penal, potrivit cărora pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, prevederile art. 75 Cod penal stipulează expres că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează or agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, se menționează că instanța de apel era obligată să se expună asupra motivelor invocate de acuzatorul de stat în apel, precum că inculpatul a săvârșit o infrac-

țiune gravă, pentru care legea penală prevede o pedeapsă sub formă de închisoare de la 3 la 8 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani, de faptul că inculpatul atât la urmărirea penală, cât și la faza judecării cauzei nu și-a recunoscut vinovăția, respectiv nu se căiește de fapta comisă.

În același context, recurentul mai invocă faptul că instanța de apel nu și-a motivat suficient hotărârea sub aspectul temeiniciei aplicării art. 90 Cod penal în privința inculpatului, așa precum se solicită în norma vizată de către legiuitorul autohton.

5. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, atunci când se constată că recursul este nefondat, iar hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Lecturând cererea de recurs ordinar de pe rol, se atestă că recurentul invocă ca fiind incidente temeiurile de recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-a instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau în cazul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

În speța dată se constată că, recursul ordinar este argumentat prin prisma dezacordului cu individualizarea modului de executare a pedepsei cu închisoarea stabilită de către instanțele de fond inculpatului Vieru Gheorghe, considerând că au fost

circumstanțele cauzei, dar și persoana inculpatului, care nu pot constitui temei de suspendare condiționată a executării pedepsei închisorii.

Asupra acestor alegații, Colegiul lărgit notează că, potrivit părții descriptive a sentinței, prima instanță a stabilit că inculpatul Vieru Gheorghe nu a fost anterior condamnat (vol. I, f.d. 131-132), nu se află la evidența medicului narcolog (vol. I, f.d. 180), are la întreținere un copil minor, este angajat în câmpul muncii, de asemenea a fost luat în calcul rolul acestuia la comiterea faptei, vârsta acestuia și comportamentul părții vătămate (vol. I, f.d. 70).

Concomitent, prin prisma cadrului normativ, care reglementează posibilitatea acordată instanței de judecată de a hotărî asupra aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, prima instanță a apreciat că acestea se referă la: pedeapsa aplicată, la natura infracțiunii, la circumstanțele cauzei și persoana infractorului și drept urmare, a conchis că cele stabilite în prezenta cauză penală, permit reeducarea inculpatului în condiții neprivative de libertate.

Ba mai mult de atât, prima instanță justificat a remarcat că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu trebuie privită ca fiind o soluție de nepedepsire pentru inculpat, ci ca o încercare de reintegrare socială a infractorului, fiind una din cele mai eficiente metode de restaurare a relațiilor sociale afectate prin infracțiune (vol. I, f.d. 71).

Analiza și motivarea primei instanțe referitoare la modalitatea de executare a pedepsei închisorii stabilite în privința inculpatului a fost preluată și de către instanța de apel, care a fost solidară cu soluția pronunțată pe marginea acestei chestiuni.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal consideră că hotărârile pronunțate pe caz sunt motivate suficient în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, fără a lăsa loc de interpretare sau a pune la îndoială oportunitatea reținerii instituției suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, în speța dată.

Nu în ultimul rând, instanța de recurs va respinse ca fiind afirmativ, argumentul prin care se susține că instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor invocate în apel pe marginea chestiunilor ce vizează gravitatea infracțiunii și persoana infractorului, or aceste aspecte au intrat în vizorul instanței ierarhic inferioare la individualizarea pedepsei penale stabilite lui Vieru Gheorghe (*a se vedea pct. 3.1. din prezenta decizie*).

Generalizând asupra considerentelor expuse în prezenta decizie, Colegiul penal lărgit, ca instanță de control judiciar, se raliază la raționamentele punctate de instanța de apel constatate în decizia adoptată și își însușește integral argumentele de fapt și de drept expuse de către această instanță, apreciind că criticele procurorului în acest sens sunt nefondate.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză, nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală la etapa judecării apelului, după cum pledează procurorul.

Pe cale de consecință, Colegiul penal lărgit conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, astfel că nu există temei pentru admiterea recursului ordinar în sensul declarat de procuror.

6. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2022, în cauza penală în privința lui *Vieru Gheorghe XXXXX*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *24 ianuarie 2023*.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Boico Victor